

Arrest

nr. 73 317 van 16 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. VAN DE VELDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 21 november 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 22 november 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 24 februari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 5 oktober 2011.

1.3. Op 12 oktober 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Qoru Shaheed (district Watapur, provincie Kunar) afkomstig te zijn. U bent een Pashtoen van etnische origine. Uw vader werkte als timmerman en uzelf was herder. U zorgde voor de geiten, de schapen en de koeien van uw familie. Op een dag werd u aangesproken door leden van de Taliban. De volgende dag ontving uw vader een brief van de Taliban waarin geschreven stond dat u zich bij de Taliban moest aansluiten. Uw ouders wilden niet dat u zou vechten en uw moeder bracht u naar uw oom. Met zijn hulp kon u het land verlaten.

Via Iran, Griekenland, Italië (waar op 08/11/2010 uw vingerafdrukken genomen werden) en Frankrijk bent u naar België gekomen. Op 22/11/2010 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vroeg u asiel aan. In België vernam u dat uw vader verdwenen is.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar de Taliban u zullen doden. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw Afghaans identiteitsdocument (taskara) voor.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in Watapur gewoond heeft en u uit deze regio afkomstig bent. Tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal is gebleken dat uw kennis van de regio en van Afghanistan in het algemeen op tal van punten bijzonder gebrekkig is gebleken, waardoor ernstige twijfels rijzen omtrent uw afkomst uit Kunar.

Zo bent u de Afghaanse kalender niet machtig. U heeft geen idee welk jaar het heden is volgens de Afghaanse jaartelling (CGVS, p.2) en noemt doorheen uw verklaringen niet één jaartal. Verder stelt u dat u de namen van de maanden niet kent (CGVS, p.2). Dat een ongeletterde er niet in slaagt de Afghaanse kalender vlot te hanteren, is begrijpelijk. Dat hij geen besef heeft van de namen van de maanden, valt evenwel niet uit te leggen. Ook op de vraag of het Afghaanse Nieuwjaar op 1 hamal valt, kan u geen antwoord bieden (CGVS, p.4). Dit alles is zeer opmerkelijk.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uw geografische kennis van de regio waar u altijd zou hebben gewoond, zeer beperkt is. Uiteraard kan ook hier van een ongeletterde minderjarige geen diepgaande kennis worden verwacht, maar uit uw verklaringen blijkt u zelfs uw onmiddellijke omgeving slechts zeer beperkt te kennen. Gevraagd naar de naam van het dorp dat het dichtst bij Qoru Shaheed ligt, stelt u dat er vier dorpen dichtbij liggen (CGVS, p.7). Het is evenwel merkwaardig dat u behalve deze dorpen geen andere lijkt te kennen (CGVS, p.7). Bovendien meent u dat Narang een van die vier dorpen is, terwijl uit de informatie blijkt dat Narang de naam van een naburig district is. Voorts beweert u dat Sangar het meest nabije dorp is en u situeert dit op een uur of anderhalf uur wandelafstand (CGVS, p.7). Dit valt evenwel niet te rijmen met uw eerdere verklaring, m.n. dat het dorp Watapur op slechts vijftien minuten wandelafstand ligt (CGVS, p.3) en dat Sharmir Kot op een uur wandelafstand ligt (CGVS, p.7). Verder stelt u dat Qoru de naam van een regio binnen het district is (CGVS, p.6) maar u kent vreemd genoeg geen enkele andere regio bij naam (CGVS, p.7). Het is verder opmerkelijk dat u niet weet dat Watapur ooit (tot 2003) bij het district Asadabad behoorde (CGVS, p.7). Het is u evenmin bekend dat de districten Watapur en Mano Gai samen het district Pech vormen (CGVS, p.3). Deze zaken zijn hoogst merkwaardig gezien het belang van de districten in de Afghaanse realiteit.

Voorts kon worden vastgesteld dat u niet op de hoogte bent van tal van zaken die een inwoner van uw dorp, district of provincie hoort te weten. Behalve de districtschef en de gouverneur van Kunar stelt u geen enkele prominente persoon (politicus, religieuze, commandant, Talib) te kennen. Zo weet u niet wie het hoofd van de religieuze raad van Kunar is (een zeer belangrijke functie die door Mullah Naqibullah wordt waargenomen). Wat meer is, u bent niet eens op de hoogte van het bestaan van deze religieuze shura. Rabbani, de onlangs vermoorde ex-president van Afghanistan, kent u niet (CGVS, p.9). De naam Haqqani, de leider van het gelijknamige terreurnetwerk dat volgens de informatie bij uitstek actief is in uw regio, heeft u nog nooit gehoord (CGVS, p.8). Ook de naam Gulbuddin Hekmatyar, de leider van de u eveneens onbekende partij Hezb-i Islami, zegt u niets. Nochtans is deze persoon zeer bekend in Afghanistan en blijkt uit de info dat het omwille van deze Hekmatyar was dat de Amerikaanse troepen in 2003 zo geïnteresseerd geraakten in uw regio. De Amerikaanse basis in Nangalam (Camp Blessing) is door u overigens ook niet gekend (CGVS, p.7). Het is bovendien zeer merkwaardig dat u niet zeker bent van de nationaliteit van de in uw regio aanwezige strijdkrachten (CGVS, p.7). Nog uit de info blijkt dat meer dan honderd buitenlandse soldaten de voorbije jaren het

leven lieten in het district Pech (waartoe Watapur behoort). Het is niet aannemelijk dat de bewoners van het district niet op de hoogte zouden zijn van het feit dat deze soldaten Amerikanen zijn.

Kashmir Khan, een zeer bekende jihadi commandant uit Kunar, en Matiullah Khan, de voormalige politiechef van Kunar die verwickeld geraakte in opiumsmokkel en andere criminele activiteiten, zijn u eveneens onbekend. Dit alles is zeer opmerkelijk. U argumenteert meermaals dat u nooit naar school ging en steeds in het dorp was. Echter, elders tijdens het gehoor stelt u dat u zelfs vergeten bent wie de dorpsouderen van Qoru Shaheed zijn (CGVS, p.6). Dat u zelfs de mensen die in uw nabije omgeving zouden hebben gewoond niet kent, toont aan dat uw ongeletterdheid geen afdoende verklaring voor uw onwetendheid biedt.

Verder maakt u niet duidelijk wanneer u omwille van uw dispuut met de Taliban Afghanistan zou hebben verlaten. Zo kan u niet zeggen welk jaar het toen was (CGVS, p.2), zegt u ook niet te weten in welk seizoen u vertrokken bent (CGVS, p.2), kan u zich niet voor de geest halen of het graan in die periode gezaaid of geoogst werd (CGVS, p.2) en verklaart u zich evenmin te herinneren of het in het warme of koude seizoen was (CGVS, p.2). Ook dergelijke verklaringen bevestigen dat u niet in Afghanistan heeft gewoond.

Tijdens het gehoor legt u wel meer verklaringen af die dit aantonen. Zo stelt u dat de mensen van uw dorp wel mobiele telefoons hebben maar u kent geen van de telecomoperatoren die in Afghanistan actief zijn (CGVS, p.9). Dit is opmerkelijk, temeer u aanvankelijk tot tweemaal toe (CGVS p.3-4) zegt dat u een gsm had (hetgeen u echter vervolgens ontkent – CGVS p.4). U beweert verder dat jullie een radio toestel in huis hadden maar de namen van andere radiostations dan de BBC en “the voice of jihad” bent u, net als al die andere dingen die deel zouden hebben uitgemaakt van uw dagelijks leven, vergeten (CGVS, p.10). Gevraagd naar incidenten in uw regio komt u niet verder dan twee min of meer concrete voorbeelden (CGVS, p.9). De informatie toont nochtans aan dat er aan uw beweerde regio van herkomst een opmerkelijk risicoprofiel kleeft. Tot slot geeft u de prijs van een product in ‘kaldar’ maar heeft u geen idee hoeveel (Afghaanse) ‘afghani’ tien (Pakistaanse) kaldar waard is. Bovenstaande bemerkingen ondermijnen nogmaals de geloofwaardigheid van uw bewering steeds in Afghanistan woonachtig te zijn geweest.

Verder dient te worden opgemerkt dat zelfs het profiel dat u zich aanmeet, namelijk dat van een ongeletterde herder, niet geloofwaardig is. Als u wordt uitgenodigd uitleg te geven over uw herdersactiviteiten, stelt u louter dat u de dieren eten gaf. Op de vraag om wat meer uitleg te verschaffen, antwoordt u dat het niet meer dan dat was (CGVS, p.4). Van iemand die dit werk meer dan zes jaar zou hebben gedaan, mag men gedetailleerdere verklaringen verwachten. Verder is het opmerkelijk dat iemand die herder zou zijn geweest, geen idee heeft van de verkoop- of kostprijs van een schaap (CGVS, p.5). U verklaart verder dat enkele dieren (een koe en een geit) stierven maar u weet niet wat de dood van de dieren veroorzaakte (CGVS, p.5). U, die nochtans dagelijks in contact zou zijn gekomen met andere herders (CGVS, p.5), kan bovendien niets zeggen over ziektes of problemen waarmee de kudde te maken hadden (CGVS, p.5). Even opmerkelijk is dat u niet weet of uw vader al dan niet dieren verkocht (CGVS, p.5). U, de hoeder van de kudde, zegt daarover dat een dier verdween maar dat u in zo’n geval niet wist of het door uw vader verpatst werd dan wel dat er “iets anders” mee gebeurde (CGVS, p.5). Op geen enkel moment maakt u het aannemelijk dat u daadwerkelijk een herder was. Nogmaals wordt hierdoor de bedrieglijkheid van uw achtergrond en afkomst bevestigd.

Gezien het bedrieglijke karakter van uw afkomst uit Kunar kan ook aan uw beweerde problemen, die zich in die regio zouden hebben afgespeeld, geen geloof worden gehecht. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

Om dezelfde redenen kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend. De vaststelling dat u niet uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn

niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Gezien de vastgestelde bedrieglijkheid van uw asielrelaas kan aan uw taskara geen waarde worden gehecht. Bovendien geeft de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie aan dat frauduleuze identiteitsdocumenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Afghaanse steden of in Peshawar (informatie in het administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat geen rekening werd gehouden met alle door hem aangebrachte elementen. Hij betoogt dat men niet uit het oog mag verliezen dat hij minderjarig is en nooit de kans heeft gehad om naar school te gaan en zijn ontwikkelingsniveau ook hier een aandachtspunt is. Hij voert aan dat in zijn landbouwgemeenschap de mensen meer op het ritme van de natuur en niet zozeer op het ritme van de kalender leven, en dat het CGVS onterecht de kennis van een jonge Afghaanse asielzoeker meet aan de gemiddelde kennis die men kan verwachten van een jong normaal begaafde volwassene in de westerse wereld. Volgens verzoeker moet uit de lezing van het gehoorverslag worden geconcludeerd dat hij wel degelijk kennis heeft van de streek waar hij woonde en waardoor het redelijkheidsbeginsel werd geschonden. Verzoeker vervolgt met het opsommen van motieven uit de bestreden beslissing die hij poogt te weerleggen met voorbeelden uit het gehoorverslag. Hij is de mening toegedaan dat de taskara een bewijs van identiteit is en niet van valsheid wordt verdacht, waardoor deze dan ook als een geldig bewijs aanvaard moet worden tot bewijs van het tegendeel. Het CGVS kwam derhalve op arbitraire wijze tot haar conclusie zonder hierbij rekening te houden met alle elementen die werden aanbracht en die getuigen van een kennis van zijn regio van afkomst, aldus nog verzoeker.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat in de provincie Kunar, waarvan hij afkomstig is, er een oorlogsconflict bezig is met aanwezigheid van buitenlandse troepen. Verzoeker haalt aan dat hij als minderjarige geniet van internationale bescherming op basis van het Verdrag van

de Rechten van het Kind en hij slechts als volwaardig burger kan deelnemen aan het maatschappelijk leven mits toekenning van een legaal statuut, wat gegarandeerd wordt door de toekenning van de subsidiaire bescherming.

Er worden geen nieuwe stukken aan het verzoekschrift toegevoegd.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen dat (i) verzoeker de Afghaanse kalender niet machtig is en de namen van de maanden niet kent, (ii) zijn geografische kennis zeer beperkt is en hij geen idee heeft over de districten, zoals omstandig toegelicht, (iii) hij niet op de hoogte is van tal van zaken die en inwoner van zijn dorp, district of provincie hoort te weten zoals prominente personen of de nationaliteit van de in de regio aanwezige strijdkrachten, (iv) hij zelfs mensen die in zijn nabije omgeving zouden hebben gewoond niet kent, waarvoor ongeletterdheid geen afdoende verklaring is, (v) hij niet kan duidelijk maken wanneer hij omwille van zijn dispuut met de Taliban Afghanistan zou hebben verlaten, (vi) hij aanvankelijk zegt dat hij een gsm had maar geen telecomoperatoren kent en hij ook namen van radiostations en andere elementen die deel zouden hebben uitgemaakt van zijn dagelijkse leven, vergeten is, (vii) hij de prijs van een product in 'kaldar' geeft en geen idee heeft hoeveel (Afghaanse) 'afghani' tien (Pakistaanse) 'kaldar' waard is. Gezien het bedrieglijke karakter van zijn afkomst uit Kunar kan verzoeker evenmin het statuut van subsidiaire bescherming worden toegekend en kan aan zijn taskara geen waarde worden toegekend, mede gelet op de aanwezige informatie dat frauduleuze identiteitsdocumenten makkelijk verkrijgbaar zijn in Afghaanse steden of in Peshawar.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het is bijgevolg aan verzoeker om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken, hetgeen hij, zoals blijkt uit hetgeen wat volgt, niet gedaan heeft.

2.5. De Raad benadrukt dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats nagaat of diegene die zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Het is niet onredelijk dat die overheid, zelfs wanneer een asielzoeker een document kan voorleggen waaruit zijn herkomst zou kunnen blijken – in casu een taskara –, de kennis over de beweerde streek van herkomst toetst.

2.5.1. Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis omtrent het dorp Qoru Shaheed in de provincie Kunar, de voorgehouden plaats waarvan verzoeker vandaan zou komen, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

In de mate verzoeker voorhoudt dat hij nochtans duidelijk gesteld heeft dat hij heel zijn leven in het dorp Qoru Shaheed in de provincie Kunar, heeft gewoond, kan hij de Raad niet overtuigen. Immers uit zijn verklaringen blijkt dat verzoekers gebrek aan kennis over zijn voorgehouden streek van afkomst en Afghanistan in het algemeen manifest is, en niet te verklaren is door zijn minderjarigheid of zijn gebrek aan opleiding. Zo wordt vastgesteld dat verzoeker de Afghaanse kalender niet kent (CGVS p. 2: *"Kan u de Afghaanse kalender gebruiken? Ik ging niet naar school."*), geen idee heeft van de namen van de maanden (CGVS p. 2: *"U benoemt de maanden niet volgens de Afghaanse kalender? Ik ken de maanden maar niet de namen."*), niet weet in welk jaar men in Afghanistan is, en niet kan zeggen wanneer het Afghaanse nieuwjaar valt (CGVS p. 4: *"Kent u de naam van de eerste maand? Denkt na. Iets zoals hamal. Viert men dan nieuwjaar? Op 1 hamal? Ik weet zulke dingen niet."*). Dat verzoeker wel de naam van de eerste maand kent, doet geen afbreuk aan de duidelijke vaststelling dat hij niet vertrouwd is met een van de belangrijkste elementen van het Afghaanse dagdagelijkse leven. De verschoningsgronden die hij hiervoor aanhaalt, namelijk dat hij minderjarig is en nooit de kans heeft gehad om naar school te gaan, kunnen dit manifest gebrek aan kennis niet toedekken. Het verweer dat men in deze landbouwgemeenschap meer op het ritme van de natuur leeft en niet op dat van de kalender, maanden, dagen en uren, kan bezwaarlijk ernstig genomen worden. Dit klemmt des te meer nu blijkt dat verzoeker evenmin kon verduidelijken in welk seizoen hij Afghanistan zou verlaten hebben (CGVS p. 2: *"Weet u in welk seizoen, welk jaar u Afghanistan verliet? Ik weet nog, ik ben niet zeker, dat er graan werd gezaaid of geoogst. Welk weer was het? Was het koude seizoen? Warm? Ik weet het niet. Het is lang geleden."*) Van iemand, zelfs wanneer wordt verklaard dat zijn ontwikkelingsniveau een aandachtspunt is, kan minstens worden verwacht dat hij zich kan herinneren of het koud al dan niet warm was toen hij zijn land verliet. Verder dient te worden opgemerkt dat verzoeker in zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken wel probleemloos zijn geboortjaar kon geven alsook de leeftijden van zijn moeder, vader, broers en zussen. Dat hij eerder leeft van dag tot dag en niet met jaren en maanden, dient dan ook sterk te worden gerelativeerd.

2.5.2. Voorts is verzoeker niet akkoord met de motivering van de commissaris-generaal dat hij onvoldoende geografische kennis zou hebben van zijn streek. Hij stelt daarbij op zeer algemene wijze dat op basis van de antwoorden geconcludeerd kan worden dat hij wel degelijk kennis heeft van de streek waar hij woonde. Opnieuw moet worden vastgesteld dat dit geenszins blijkt uit het gehoorverslag. Zoals de commissaris-generaal terecht opmerkt, blijkt verzoeker zijn onmiddellijke omgeving slechts zeer beperkt te kennen. Hij somt weliswaar enkele namen op van dorpen in de buurt van het district Narang, dat hij overigens foutief benoemt als dorp, maar is verder niet bekend met enige andere dorpen of districten en situeert plaatsnamen eerder willekeurig. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt worden er geen conclusies getrokken uit de door hem verklaarde geografische afstanden en wandelafstanden, maar blijkt uit het geheel dat verzoeker een uiterst ontoereikende en zelfs foutieve geografische kennis tentoon spreidt omtrent zijn beweerde regio van herkomst. Zoals de commissaris-generaal terecht aanhaalt, kan hij zelfs mensen die in zijn nabije omgeving gewoond hebben niet situeren, wat aantoon dat zijn ongeletterdheid geen afdoende verklaring voor zijn onwetendheid biedt. Verzoeker weerlegt deze motivering niet. Zo kent verzoeker, behalve de naam de districtschef en de gouverneur van Kunar, geen enkele prominente persoon, een vaststelling die door hem niet wordt ontkracht. Vermits het prominente, bekende en beruchte personen betreft uit zijn provincie kan van verzoeker verwacht worden dat hij hun namen kent en enige toelichting kan verschaffen.

2.5.3. Dat verzoeker kon zeggen dat er buitenlandse soldaten aanwezig zijn in de regio, wordt niet betwist, dat hij echter niet kan aangeven waar deze troepen dan wel gelegerd zijn, is zeer opmerkelijk. (CGVS, p. 7: *"Zijn er soldaten in uw regio? ANA of buitenlanders? Er zijn er, in Watapur. Ik denk in Pech ook. Waar in Watapur hebben zij hun basis. Er is een Khonan bazar, daar is het districtshuis, politiecommando. En de basis. Nangalam? Ik hoorde de naam, ik ken het niet. Welke nationaliteit hebben de buitenlanders in uw district? Ze zijn Angrezan. Ik weet niet welke nationaliteit ze hebben. Er zijn ook Afghaanse soldaten."*)

Zo verzoeker betoogt dat hij de dieren thuis verzorgde, deze louter werden gehouden voor producten voor het huishoudelijk gebruik en het niet gaat om een veestapel, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker voorhoudt dat hij reeds jaren de verantwoordelijkheid draagt voor de dieren die de familie bezit (*"Zes jaar ongeveer"*, p. 4). Verzoeker beschrijft zijn werk als volgt: *"Ik ontbeet. Dan ging ik weg met de dieren. Om te grazen. In de namiddag kwam ik thuis om te eten. En dan ging ik weer weg. Deed u dat het jaar door. Of enkel tijdens sommige seizoenen? Dat deed ik heel het jaar door.(...) We hadden twee koeien. Een kalfje ook. Vier geiten, En drie schapen. En drie kleine geitjes. (...) We namen het vee mee. De dieren waren aan het grazen. Wij lagen op het gras. Als er een dier wegging, moest ik het halen. (...) Ik weet nog dat er twee stierven. We doodden ze niet. Ik weet niet of mijn vader dieren*

verkocht. (...) Mijn vader nam er een weg, het was dan weg., ik weet niet of hij het verkocht, of er iets anders mee gebeurde. (...) Hoeveel zou een schaap kosten in uw regio? Ik weet het niet. Ik kocht er geen, verkocht er geen" (gehoorverslag, p. 5). Verzoeker heeft zes jaar voor de dieren gezorgd zodat mag verwacht worden dat hij daarover precieze inlichtingen kan geven en zich niet beperkt tot vage en weinig doorleefde verklaringen. De Raad is dan ook, samen met de commissaris-generaal, van oordeel dat verzoeker zijn profiel als herder niet aannemelijk maakt. Zijn verweer is niet van dien aard om zijn ongeloofwaardig profiel alsnog in een ander daglicht te plaatsen. Immers van verzoeker wordt niet verwacht dat hij de functie van een moderne herder beschrijft doch wel dat hij aannemelijk maakt op welke wijze hij gedurende zes jaar voor de dieren van zijn familie heeft gezorgd.

Waar hij voorts nog verwijst naar het gehoorverslag in verband met enkele gegevens die hij wél kent dient erop gewezen te worden, en daar gelaten nog de correcte vaststelling dat verzoeker niet op de hoogte is van hoeveel Afghani tien Kaldar is, dat deze niets afdoen aan bovenstaande overwegingen aangezien deze oppervlakkige kennis, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, door studie kan worden verworven en niet opweegt tegen de lacunes in zijn kennis.

2.6. Waar verzoeker aanvoert dat zijn taskara het bewijs is van zijn identiteit, benadrukt de Raad dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen, in casu met betrekking tot de afkomst uit Afghanistan. Daarenboven blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat aan Afghaanse documenten niet veel waarde kan worden gehecht omdat corruptie bij het verkrijgen van documenten in Afghanistan wijdverbreid is. Verzoeker stelt overigens ten onrechte dat zijn taskara niet van valsheid wordt verdacht en blijkt er bovendien vanuit te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook aan de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden, wat in casu het geval is met betrekking tot verzoekers taskara vermits hij niet aannemelijk heeft gemaakt geboren en getogen te zijn in Afghanistan.

Gelet op het in de bestreden beslissing aangetoonde gebrek aan kennis van Afghanistan, oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat verzoeker niet aantoonst afkomstig te zijn uit het district Watapur, provincie Kunar. Dienvolgens kan evenmin geloof worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben afgespeeld.

2.7. Vermits verzoeker niet aantoonst afkomstig te zijn van Kunar/Afghanistan, kan aan de beweerde vervolgingsfeiten zich zouden afgespeeld hebben in Kunar evenmin geloof worden gehecht. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.8. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaanvraag. Hoger bleek dat verzoeker niet de waarheid vertelde over zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek in 2010 in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor.

Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een

eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die hij mogelijk zou lopen. Dat er in de provincie Kunar een oorlogsconflict met aanwezigheid van buitenlandse troepen bezig is, kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

2.9. Verzoeker voert tenslotte nog aan dat hij als minderjarige van internationale bescherming geniet op basis van het Kinderrechtenverdrag. Het verdrag bepaalt in artikel 22 het volgende: *“De Staten die partij zijn, nemen passende maatregelen om te waarborgen dat een kind dat de vluchtelingenstatus wil verkrijgen of dat in overeenstemming met het toepasselijke internationale recht en de toepasselijke procedures als vluchteling wordt beschouwd, ongeacht of het al dan niet door zijn of haar ouders of door iemand anders wordt begeleid, passende bescherming en humanitaire bijstand krijgt bij het genot van de van toepassing zijnde rechten beschreven in dit Verdrag en in andere internationale akten inzake de rechten van de mens of humanitaire akten waarbij de bedoelde Staten partij zijn.”* Er kan niet worden ingezien in welke mate het niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut aan verzoekende partij in casu erop zou wijzen dat hij geen passende bescherming noch humanitaire bijstand zou hebben verkregen waar nodig en verzoeker onderneemt in dit verband geen enkele poging om dit concreet toe te lichten.

2.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst en op alle dienstige stukken en werd op basis van deze gegevens geconcludeerd dat verzoeker er niet in slaagt een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aan te tonen, hetgeen op afdoende wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing. Dat niet zorgvuldig is tewerk gegaan is dienvolgens niet aangetoond. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.11. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS